

AFGØRELSE FRA ANKENÆVNET FOR BUS, TOG OG METRO

Journalnummer: 2009-0201

Klageren: XX

Indklagede: DSB S-tog A/S
Sølvgade 40
1347 K.

Klagen vedrører: Kontrolafgift på 750 kr. Manglende zone mellem 2 togstationer.

**Ankenævnets
sammensætning:** Formand Tine Vuust
Bjarne Lindberg Bak
Ingrid Dissing
Claus Jørgensen 2 (stemmer)

SAGSFREMSTILLING:

Klageren reklameret til indklagede: Første gang den 2.juni 2009.

Klagegebyr modtaget i ankenævnet: 11. september 2009.

Klageren har oplyst, at datteren er hjemmeboende i Allerød og går i skole i Farum, hvorfor hun normalt rejser fra Allerød over Birkerød med bus videre til Farum. Hvis hun tager til København foregår dette som regel med S-toget fra Allerød. Hun har derfor et FlexCard til zonerne 01-02-30-41-51- 61-71.

Den 28. maj 2009 rejste hun imidlertid til København fra Farum station med S-tog linje A. Denne tur går gennem zonerne 62-52-41-31-02-01.

Efter Værløse station i zone 52 blev hendes rejsehjemmel kontrolleret, og kl. 09:34 blev hun pålagt en kontrolafgift på 750 kr. for at mangle billet til zone 52.

Ved klagerens efterfølgende henvendelser til DSB Kundecenter anførte han blandt andet, at datteren havde været i god tro, og at S-togsrevisoren havde opført sig patroniserende og delvist forulempende over for datteren, samt at udstedelsen af en kontrolafgift var ude af proportioner i forhold til sagens genstand.

DSB Kundecenter fastholdt kontrolafgiften.

PARTERNES KRAV OG BEGRUNDELSER:

Klageren: Ønsker kontrolafgiften annulleret og har til støtte herfor gjort gældende,

at kontrolafgiften er udstedt uretmæssigt til en skoleelev på 16 år, som var i god tro, da billetten kortvarigt (mellem to stationer) var ugyldig pga. manglende zone,

at DSB enten skal behandle alle sager éns (det er påvist at det IKKE er tilfældet), eller vise åbenhed overfor at forkerte eller uretfærdige disposition taget i marken kan omstødes, når der er belæg for at påstå, at andre S-togsrevisorer havde disponeret anderledes,

at DSB bør gøre en indsats for at behandle sine kunder ordentligt og kalde sine S-togsrevisorer til orden, når de opfører sig uanstændigt, patroniserende og intimiderende overfor helt unge piger,

at denne sag adskiller sig fra ankenævnets praksis ved at omhandle et barn (folkeskoleelev, 16 år på "gerningstidspunktet"), som misforstår zone-systemet,

at den rejsende var udstyret med at FlexCard som berettigede til rejse mellem de to start -og slutdestinationer, blot ikke med S-tog line A, men med bus til Birkerød og derfra videre til slut destinationen med S-tog linje E. Den rejsende forklarede S-togsrevisoren, at hun ikke var klar over, at rejsen var begrænset af hvilke linjer, man rejste via, men derimod hvilke start -og slutdestinationer, som var på rejsen,

at omdrejningspunktet er, at sagen vedrører et barn,

at klageren har erfaret via referat af samtaler med sagsbehandlere i DSB samt beretninger om erfaringer i S-tog, at det i selve situationen er muligt for S-togsrevisoren at bortvise personer fra toget frem for at udskrive bøder, og dét ville havde været det korrekte at gøre i denne sag,

at S-togsrevisoren opførte sig groft og patroniserende overfor den rejsende, hvilket må siges at være på kanten af det tilladelige, når der er tale om en voksen mand i embeds medfør, som står overfor en ung pige. S-togsrevisoren benyttede sine magtbeføjelser til det yderste og har på den vis overtrådt en grænse for almindelig anstændighed, på trods af at der var en anden mere anstændig udvej på situationen, samt

at sagen er principiel på grund af dette magtmisbrug af en voksen overfor et barn.

Indklagede: Fastholder kravet om betaling af kontrolafgiften og har til støtte herfor gjort gældende,

at klagerens datter rejste med S-toget i zone 52, hvortil hun ikke havde gyldig billet eller kort,

at passagerer, som rejser med bus, tog og metro selv er ansvarlig for at være i besiddelse af gyldig billet eller kort. Er man ikke det, må man acceptere at skulle betale en kontrolafgift. Denne grundregel er en forudsætning for det selvbetjenings-system der gælder for rejser med kollektiv transport i Hovedstadsområdet, samt

det selvfølgelig er beklageligt, hvis klagerens datter er blevet behandlet ubehøvet af en S-togsrevisor, men helt generelt gælder det, at passagerer der træffes i S-toget uden gyldig billet eller kort, bliver pålagt en kontrolafgift.

BILAG TIL SAGEN:

Kopi af kontrolafgiften.
Kopi af Flexcard samt parternes korrespondance.

ANKENÆVNETS BEMÆRKNINGER:

§ 6 i den dagældende lov om hovedstadsområdet kollektive persontrafik, som er det oprindelige lovgrundlag for opkrævning af kontrolafgifter, havde følgende ordlyd:

§6. Selskabet fastsætter takster og billetteringssystem for rejser med bus og tog, der alene foretages inden for hovedstadsområdet.

Stk. 2. Selskabet kan fastsætte kontrolafgift og ekspeditionsgebyr for passagerer, der ikke foreviser gyldig billet eller kort. Afgift og gebyr kan inddrives ved udpantning.

Stk. 3. Selskabet kan fastsætte regler om pligt for rejsende, der ikke er i besiddelse af gyldig billet eller kort, til på forlangende at forevise legitimation med henblik på at fastslå passagerens identitet.

Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår at "takst- og billetteringssystemet for S-banerne er indført for at give passagererne mulighed for hurtig adgang til perroner og tog uden sinkende billetkontrol især i myldretid og for at spare væsentlige personaleudgifter, som i modsat fald måtte dækkes gennem øgede billetpriser eller øget skattetilsvær."

I følge § 4, stk. 3, i bekendtgørelse om kontrolafgifter af 22. september 2006 udstedt i medfør af dagældende lov om jernbaner § 23 fastsætter jernbanevirksomheden bestemmelser om kontrolafgift i forretningsbetingelserne.

Det fremgår af indklagedes forretningsbetingelser, at rejsende ved rejsens begyndelse skal være i besiddelse af gyldig billet eller kort, der gælder til hele rejsen og selv skal kontrollere, at stemplingen (zonenummer, dato, klokkeslæt m.v.) er korrekt. Hvis man træffes uden gyldig billet eller kort, når man bliver kontrolleret, skal man betale en kontrolafgift på 750 kr.

Den rejse, som klagerens datter foretog, foregik gennem zonerne 62-52-41-31-02-01. Hun havde ikke på sit FlexCard zone 52 og var derfor ikke i besiddelse af gyldig rejsehjemmel til hele rejsen, da hun påbegyndte rejsen i Farum.

På den baggrund finder ankenævnet, at der ikke foreligger sådanne særlige omstændigheder, at klagerens datter skal fritages for kontrolafgiften.

Den omstændighed, at datteren er 16 år, finder ankenævnet ikke kan føre til en anden bedømmelse af sagen. Der er herved lagt vægt på, at personer over 16 år rejser på voksenbillet, hvorfor deres sager skal bedømmes på samme måde, som når klagen vedrører en passager, der er myndig. Det er i retspraksis fastslået, at umyndige personer under 18 år kan pålægges kontrolafgifter, og at værgemålsloven ikke er til hinder herfor.

Således som sagen foreligger oplyst, kan ankenævnet ikke tage stilling til klagen over S-togsrevisorens adfærd.

Ankenævnet træffer herefter følgende

AFGØRELSE:

DSB S-tog er berettiget til at fastholde kravet om klagerens betaling af kontrolafgiften på 750 kr., og klageren skal betale beløbet inden 30 dage efter modtagelsen af denne afgørelse, jf. ankenævnets vedtægter § 8.

Klageren får derfor ikke medhold i klagen, og det indbetalte klagegebyr på 160 kr. tilbagebetales ikke.

Hver af parterne kan anlægge sag ved domstolene om de forhold, som klagen har vedrørt.

Klageren henvises til at søge yderligere oplysning om eventuel bistand i forbindelse med sagsanlæg på www.domstol.dk, www.advokatsamfundet.dk og /eller eget forsikringsselskab om eventuel forsikringsretshjælp.

På ankenævnets vegne, den 12. februar 2010.

Tine Vuust
Nævningsformand